
*Cele trei povești
cu Elmer și dragonul*

DRAGONUL TATĂLUI MEU

ELMER ȘI DRAGONUL

DRAGONII DIN ȚINUTUL ALBASTRU

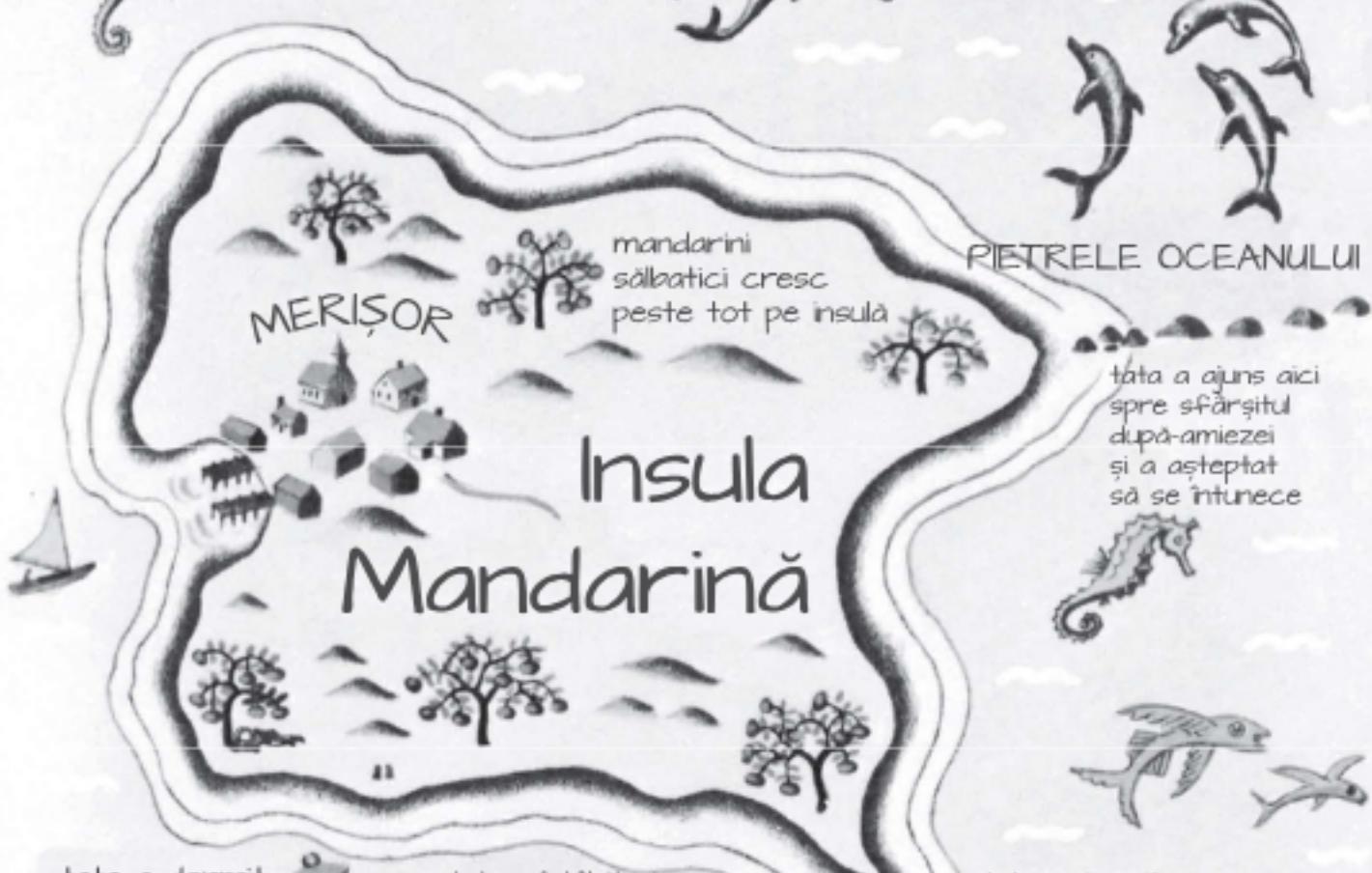

*Pentru
tatăl meu*

Dragonul tatălui meu

tata a dormit
sub acest
mandarin

tata a întâlnit un pescar
care se înfricoșa numai
când se gădea la Insula
Sălbatică

tata a dormit aici
și a văzut pietrele
a doua zi dimineață

CAPITOLUL I

Tata se întâlnește cu pisica

Pe când era mic, într-o zi rece și ploioasă, tatăl meu întâlni pe stradă o pisică maidaneză. Pisica era udă leoarcă și nu se simțea bine, aşa că tatăl meu îi zise:

— N-ai vrea să vii acasă cu mine?

Pisica fu surprinsă (niciodată până atunci nu mai întâlnise pe cineva căruia să-i pese de pisici maidaneze bătrâne), dar spuse:

— Aș fi foarte recunoscătoare dacă aș putea sta lângă o sobă caldă și dacă aș primi, eventual, o farfurie cu lapte.

— Avem o sobă foarte drăguță lângă care poți sta, răsunse tata, și sunt sigur că mama are și o farfurie cu lapte în plus.

Tatăl meu și pisica deveniră foarte buni prieteni, dar mama lui era extrem de supărată din cauza pisicii. Nu suporta pisicile, mai ales maidanezele bătrâne și urâte.

— Elmer Elevator¹, îi spuse ea tatălui meu, dacă tu crezi că eu am să-i dau acestei pisici o farfurie cu lapte, te înseli

¹ „Ascensor”, în limba engleză.

amarnic. Dacă te apuci să hrănești o pisică maidaneză, o să ajungi într-o bună zi să hrănești toate maidanezele din oraș, iar eu una n-am de gând să fac aşa ceva!

Tata se întristă foarte tare și-și ceru scuze în fața pisicii pentru că mama lui fusese aşa de nepoliticoasă. În orice caz, îi spuse să rămână, că va reuși el cumva să-i aducă o farfurie cu lapte în fiecare zi. Hrăni pisica timp de trei săptămâni, dar într-o zi mama lui găsi farfuria de lapte în pivniță și se înfurie foarte tare. Îl altoi pe tatăl meu și azvârli pisica pe ușă, dar mai târziu el se furișă afară și o găsi. Se duseră în parc să se plimbe și încercară să găsească lucruri drăguțe despre care să vorbească. Tata zise:

— Când o să mă fac mare, o să am un avion. N-ar fi grozav să poți zbura oriunde te duce gândul?

— Îți dorești mult, mult de tot să zbori? întrebă pisica.

— Cu siguranță. Aș da orice să zbor.

— Ei bine, zise pisica, dacă-ți dorești atât de mult, cred că știi o cale de-a te ajuta să zbori cât încă ești mic.

— Adică știi de unde pot face rost de un avion?

— Nu chiar de un avion, ci de ceva încă și mai bun. După cum vezi, acum sunt o pisică bătrână, dar în tinerețe călătoream foarte mult. Acum nu mai călătoresc, dar în primăvara trecută am mai făcut totuși un drum și am navigat până în Insula Mandarina, oprindu-mă în portul Merișor. Acolo s-a întâmplat să pierd vaporul și, în timp ce-l aşteptam pe

următorul, m-am gândit să arunc o privire în jur. Mă interesa în mod deosebit un loc numit Insula Sălbatică, pe lângă care trecusem în drum spre Mandarina. Insula Sălbatică și Mandarina sunt legate de o punte lungă de pietre, dar oamenii nu se duc niciodată pe Insula Sălbatică, pentru că e aproape numai junglă și e locuită de animale foarte sălbatice. Așa că am hotărât să trec pe pietre și să explorez eu singură. E cu siguranță un loc interesant, dar am văzut ceva acolo care m-a făcut să plâng.